

Katastrofa w Czarnobylu

Reaktor numer 4 elektrowni atomowej w Czarnobylu wybuchł 26 kwietnia 1986 r. Do katastrofy przyczyniły się błędy operatorów, którzy dopuścili, by moc reaktora wzrosła 1000 razy.

Katastrofa w Czarnobylu

W miejsce specjalistów zatrudniani byli polityczni sprzymierzeńcy i ludzie ze znajomościami. Miejska komórka KGB w Prypeci zgłosiła Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Ukrainy niekompetencję, kradzieże i korupcję, ale przed katastrofą w 1986 r., owe doniesienia brano za dezinformację, a jedynymi, na których nakładano kary byli funkcjonariusze KGB. Takie wnioski mają wynikać z raportu ukraińskiego generała Petrowa, który przedstawił je na zamkniętej konferencji w 1996 r. Na ten dokument powołuje się Boris Gorbachev w artykule „Ukrytiye”, zamieszczonym na stronie NuclearNo.com.

Dziennik „Pravda”, będący tubą propagandową Partii Komunistycznej, dwa lata po tragedii przyznał, że pracę w elektrowni jądrowej w Czarnobylu oferowano lekarzom, nauczycielom, weterynarzom, ale także osobom bez wyższego wykształcenia, tylko dlatego, że mieli

znajomości. „Pravda” oskarżyła dyrektorów elektrowni o produkowanie energii za wszelką cenę, co również oznaczało usuwanie usterek byle jak, przy wykorzystaniu przestarzałego sprzętu. Ale u podstaw wybuchu stały nie błędy technologiczne, a nepotyzm i zwykłe pijaństwo. Korespondent AP w Moskwie Andrew Kattel, w artykule „Prawda donosi o wszechobecnym nepotyzmie w Czarnobylu”, który ukazał się w „The Gazette” 23 kwietnia 1988 r., powołując się na rosyjskiego rozmówcę, opowiedział o braku dyscypliny wśród pracowników, ale również nieprawidłowościach finansowych, kradzieżach, protekcjonizmie i upadku moralnym kadry kierowniczej.

Z kolei na łamach „Words Without Borders”, Mohamed Makhzangi*, młody lekarz pracujący w 1986 r. w Kijowie opisuje codzienność pracowników elektrowni: "Na pierwszy rzut oka wszystko wyglądało bez zarzutu, nawet biorąc pod uwagę, że w dyspozytorni reaktora zajmowano się grą w pokera, domino i pisaniem listów. Sygnały o niebezpieczeństwie były maskowane. Z 71 zdarzeń mających miejsce w reaktorze, tylko w 27 przypadkach przeprowadzono dochodzenie".

Makhzangi podsumowuje, że zwyczajna głupota przechytrzyła ponad setkę zabezpieczeń, jedno po drugim, do tego stopnia, że pewien dziennikarz opisujący Czarnobyl zaapelował o wprowadzenie przeciwko niej systemu bezpieczeństwa.

Wybuch w elektrowni był bezpośrednią, czysto techniczną przyczyną katastrofy, jednak dla wielu jej prawdziwe powody były natury politycznej.

Gorbachev w swoim artykule o przyczynach wybuchu, rozpowszechnianym na wielu portalach poświęconych katastrofie, przywołuje słowa dziennikarki o nazwisku Kowalewska, która lamentowała nad czarnobylskim karierowiczostwem i zdobywaniem stanowisk za wszelką cenę: „Każdy jest czyimś przyjacielem lub znajomym. Jeśli kogoś skrytykują - wszyscy spieszą mu z pomocą, nie próbując dojść do sedna sprawy.”

Konkluzją autora jest wskazanie jako przyczyn katastrofy w Czarnobylu nepotyzmu i dławienia za pomocą metod administracyjnych wszelkiej krytyki. Określił on sposób zarządzania elektrownią jako patriarchalną pobłażliwość stosowaną tylko po to, by nikt nie śmiał krytykować kierownictwa. Autor powołuje się także na relacje swojego znajomego, który widział w Ministerstwie Energii listę zgłoszonych przypadków spożywania alkoholu we wszystkich elektrowniach jądrowych podlegających ministerstwu. Czarnobyl był na pierwszym miejscu tego ranking.

Sześciu pracowników Czarnobyla zostało skazanych na obozy pracy za poważne naruszenia przepisów bezpieczeństwa.

W czerwcu 2001 r. białoruski uczony Jurij Bandażewski, krytykujący władzę za działania po wybuchu reaktora, został skazany na 8 lat więzienia. Przeciwko profesorowi wykorzystano zarzuty korupcyjne - przyjęcie łapówek od kandydatów na studia w Instytucie Medycznym w Homlu, którego był rektorem. Amnesty International uznała Bandażewskiego za więźnia sumienia. 5 sierpnia 2005 r., na mocy amnestii prezydenta Łukaszenki, ogłoszonej z okazji 60. rocznicy zakończenia drugiej wojny światowej, prof. Bandażewski został warunkowo zwolniony z więzienia, po odbyciu połowy z zasądzonej kary.

* Swoje spostrzeżenia opisał on również w książce „Wspomnienie totalnego załamania. Egipcjanin między Moskwą a Czarnobylem”

Źródła: wordswithoutborders.org; nuclearno.com - Chernobyl Accident: the Principal Cause Supplemented material about the principal cause of Chernobyl accident Gorbachev Boris .I. - „Ukrytiye” Intersectional Science&Technology Center of the National Academy of Sciences of Ukraine 3.07. 2003; „Spokesman Review” 25.04.1988; "New York Times" 25.04.1988; atom.edu.pl

Opublikowano w dniu 26.04.2018 r.

przez Wydział Informacji i Edukacji Antykorupcyjnej GSz CBA